

MOTOR AVIACIO

Comentaris en l'Aire

Crec que els elements aeronaútics catalans tindran, després de la conferència de Barcelona, una idea aproximada del que va a passar a la Junta de la Federació Aeronàutica Espanyola. Tot plegat sembla que és una olla. Ara jo vull fer una pregunta. ¿Què hi fem a la Federació Aeronàutica Espanyola? A mi em sembla que perdem el temps i les energies. Jo sabem quines són les influències que hi actuen i el que en podem esperar no serà mai gran cosa de bo. Sabem de quina manera aquests senyors tracten les coses de Catalunya i que sempre que ens correspongui una subvenció per ajudar-nos a fomentar l'aeronàutica, aquesta ens serà donada tan migrada que podem assegurar que no cobrirà ni les despeses que el formar part de la Federació causa.

Què fer, doncs? Si aquí hi hagués la manera d'acabar amb certes diferències ridícules i de fer tots d'un esforç comú el que calgués per aixecar l'esperit aeronàutic a Catalunya, ja us diria: Prescindim de la F. A. E. i fem la nostra aviació.

Això és possible si seguim uns directius perfectament estudiats per a crear la base tècnica que la nostra aeronàutica necessita per a créixer i ocupar-nos seriosament de fer una labor positivament beneficiosa per al nostre esperit aeronàutic, oblidant les petites intrigues de capelleta.

D'uns quants dies ençà hi ha més activitat d'aviació civil en els nostres aeròdroms; és una represa agradable que ens dona una certa esperança; convé que els pilots volin; però, naturalment, no n'hi ha prou. Cal que s'animi de la màxima bona voluntat per a fer una labor de concòrdia sincera posant per damunt de tot l'aeronàutica catalana.

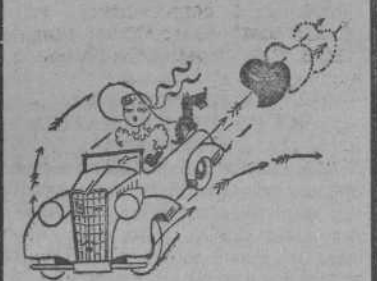
Dos nous pilots aviadors mallorquins

Han passat les proves exigides per a la concessió del títol de pilot aviadore els joves mallorquins Esteve Mayor Juan i Joan Muntal, alumnes de la degana Escola d'Aviació de Barcelona i deixebles dels professors Guillem Xuclà i Jaume Camarasa. Actuant de comissaris el tinent aviadore Miquel García Pardo, Josep Maria Carreres i Jaume Camarasa. Els nous pilots han estat felicitats per la manera brillant que foren desenvolupades llurs proves.

Un grup que treballa

Els cursos sobre motors d'explosió i Diesel que es donen a l'Institut del Motor es venen molt concorreguts. En aquests cursos s'estudien els materials per a la construcció dels motors, projectes, usatges, muntatge, proves i reparacions. Es fer bona feina posar tots aquests coneixements a l'abast de tots aquells que desitgin dedicar-se a aquesta especialitat tècnica.

OPEL

El cotxe més primorós d'Europa
Romayosa i C., S. en C.
València, 295

El Baby-Praga

Un exemplar del ja famós petit avió txecoslovac Baby-Praga, monopla d'ala cantiber, bíbica, amb motor de 36 cavalls, ha estat pilotat per l'aviador Kostalek fins a l'aeròport de Le Bourget per a ésser lliurat a una casa constructors francesa que ha adquirit els drets de construcció. Avui per avui el Baby-Praga és l'avió de petita potència que té el seu actiu més victoriat i més viatges realitzats. Cal recordar que amb els seus 36 cavalls porta dues persones assegudes de costat; així sol és prou per a fer comprendre el rendiment aerodinàmic d'aquest excel·lent avió.

Assemblea nacional de transportistes automòbils

Ahí es reüní a Saragossa l'assemblea de transportistes espanyols del ram de l'automòbil. El motiu de l'assemblea és per a protestar de la persecució de què és objecte des de fa un quant temps tot el que és transport automòbil per carretera. Amb l'augment del preu de carburants i lubricants, amb l'augment de les contribucions i la creació de tarifes que els carreguen sobre aquest transport, es preté defensar les companyies ferroviàries que pateixen una crisi molt forta. Però el progrés no es detura i en aquest cas el progrés és el perfeccionament a què ha arribat el

Rugby

LA DARRERA JORNADA D'ENTRENAMENT, ABANS DE COMENÇAR EL CAMPIONAT DE CATALUNYA

R. C. Cornellà, 3 - U. E. Santboiana, 3
B. Universitari, 9 - Joventut, 3
F. C. Barcelona, 18 - Horitzó, 0
EL CALENDARI DEL CAMPIONAT

Dels tres resultats que donem dels encontres celebrats ahir, segur que el més interessant és el que ens hem deixat al tinter. Ens referim al resultat que en aquestes jornades encara ignorem, de la reunió de la F. I. R. A., a Lió, en el qual s'havia de decidir la sort del rugby català. Potser els telegrams d'agència ens hagin donat ja el fall dictat. Segui quin sigui, però, no per això hem de deixar de fer tots els possibles perquè aquest esport arrelti d'una manera definitiva a Catalunya. La propera setmana ja farem un comentari més extens entorn d'aquest afer.

L'encontre que ahir tingué lloc a Cornellà fou un magnífic past del que ha d'ésser aquest campionat que el proper diumenge començarà. Un empat a tres punts entre cornellanes i Santboians és per si sol prou eloquent perquè hi faci falta cap comentari.

Les nostres informacions són que els santboians aquesta temporada es presenten quelcom afèblits per la retirada d'alguns dels seus millors elements. No podem assegurar si això és o no és art, però sigui com sigui, el cert és que si ells no són més fluïdos, els altres són més forts, cosa que, d'així si que n'estem segurs, donarà un interès major a la màxima competició del nostre rugby.

El Cornellà se'n presenta aquest any com a més temible, potser, que en temporades anteriors. Caldrà comptar, doncs, amb aquest equip sempre que es vulguin fer pronostics del probable vencedor final.

Els universitaris, trencant la seva tradició de màxima irregularitat, vencen ahir en forma magnífica el fort quinze del Joventut. Sempre hem cregut que l'equip dels estudiants, amb tot i els constants canvis que degut a l'origen dels seus components es veuen obligats a fer en el quinze, era un conjunt capaç de fer grans coses per poc que s'ho proposessin. Només cal que tots hi posin aquella mica de voluntat imprescindible perquè la seva actuació tingui la continuïtat necessària que farà convertir el seu quinze, discret actualment, en un crinçant perillós.

El Joventut, com sempre, s'ha mostrat l'equip dur, format per a les lluites tancades, però mancat de la tècnica necessària per a fer efectiu el seu joc d'atac. Continuem creient que aquest equip no ha trobat, encara, el cap director que els guiï i els ensenyi a jugar el veritable rugby. Potser ara, comptant amb un camp de joc, ens donaran la sorpresa que tant de temps esperem.

El F. C. Barcelona no trobà ahir crinçant apreciable en el novell quinze de l'Horitzó. Equip bregat en les grans lluites, els blau-grana feren ahir una exhibició que resultà per a ells una tasca menys fèruga que els seus entrenaments habituals. Pel que toca als components de l'Horitzó, hem de confessar que ens desil·lusionaren. Creiem, certament, que farien una altra cosa. Ens digueren, és cert, que no presentaren els seus millors elements. ¿Per a quan se'ls guarden, doncs? Perquè si en aquesta ocasió, per a ells magnífica, d'entrenar el seu equip, ens presenten les reserves (?), no sabem veure quin podrà ésser el moment escollit per a presentar els "asos". ¿Es que potser esperen donar-nos alguna sorpresa?

D'altra banda, causà pèssima impressió a tothom el seu comportament que ha donat un cinc a cap ben eloquent.

A la segona part, anotem que Laca, lesionat de consideració al cap, no pot sortir, i això produeix variacions als rengles locals: López va a la defensa i Figueres a la línia mitjana. Aquest handicap, junt amb una forta reacció de l'Ampos, fa que el partit canviï completament; els visitants dominen insistentment i donen molta feina a les línies defensives santboianes.

De la lluita, però, surten victoriosos els vermells, que encara poden avançar i arrodonir el resultat amb tres gols més, obra d'Alejo (2) i Vilà.

Resumint: una gran actuació del Santboià, que fa preveure i esperar que molt bé pot aspirar a un títol per tants equips desitjat.

AL POBLE NOU

Poble Nou, 1 - Reus, 5
Al camp del Poble Nou es va jugar aquest partit, que acabà amb una rotunda victòria de l'onze visitant. A la primera part, en general, dominà l'equip local, degut a l'entusiasme que posà en la brega, i el marcador assenyalava un empat a un gol. Rovira entrà el gol del Reus, i Julià tingué cura d'obtenir l'empat per als locals.

A la segona part dominà l'equip visitant amb molta insistència i otingué quatre gols més, tres dels quals foren entrats per Rovira, que ahir tenia una tarda d'encerts.

Tingué cura de l'arbitratge el senyor Camba, i els equips eren:

Poble Nou: Domingo, Gausachs, García, Puig, Rife, Prades, Comes, García, Munne, Julià i Castro.

Reus: Sans, Wenceslau, Sans, Magrinyà, Jiménez, Aldomà, Barberà, Domingo, Pedro, Manresa i Rovira.

AUTOMOBILISTES

un

FORD V-8

Estrictament de sèrie, sedan 4 portes, matrícula B-60347, pilotat pels senyors Ignasi Macaya i Miquel Soler, ha efectuat el recorregut

BARCELONA - MADRID

en

6 hores 7 minuts

Promedi de 100'346 km. per hora, controlat oficialment per l'Automòbil Club d'Espanya, i ha superat tots els temps fins a la data

Aquest cotxe fou posat a punt als tallers de

A. CASAJUANA

ENGINEER INDUSTRIAL

DIPUTACIÓ, 279, on es troba exposat

Ermengol va arbitrar el partit Sants-Europa, jugat ahir a la tarda al camp del carrer de Galilea, i, segons opinió general dels espectadors, no ho va fer gens bé.

Tan general, tan unànime fou aquest parer, que quan al mig temps Ermengol es dirigia a la caseta i uns quants "fanàtics" el colpejaren un xic, cuita a posar-ho a conèixer d'uns guàrdies civils presents al partit, un dels quals, sense embuts, li contestà: —Usted lo que debe de procurar es arbitrar mejor que lo viene haciendo! Así que andese con cuidado y ya verá cómo nadie le dice a usted nada!

Com pòdeu veure, l'opinió no podia ésser més unànime...

L'Angel Alseda, el nostre distingit company en periodisme esportiu, no s'ha deixat en el que va de campionat un sol partit de l'Europa. Segueix l'equip on vagi, i, segons explica, aquest interès el manté de quan el nou Europa jugava a la Lliga Amateur, que és, com se sap, el somni d'aurat del senyor Angel Alseda.

Ahí, però, el partit del camp dels Sants va començar ja un xic aviat: a dos quarts de quatre, i el senyor Alseda va haver de sortir de casa seva sense poder fer els deguts honors a una tanda de castanyes i de panallets amb què finalitzava l'apat.

L'Alseda, però, és home de recursos: es menja els panallets dalt del tramvia, camí del camp dels Sants, i en arribar a aquest és fèu portar a la llotja de la Premsa una cervesa. I ara un glòp, ara una castanya, passa una tarda fel·liç...

D'això si que se'n diu previsió!

Ahí el camp del Badalona estava de ple fins a les línies de l'out. Tal com es va desenvolupar el partit, els ànims dels espectadors estaven quelcom exaltats. Tothom gesticulava, cridava i amenaçava, però particularment un senyor badaloní de la tribuna no deixava tranquil ningú. Per una falta de res l'home s'estripava i, encara que no ho sembli, fins a amonava als mateixos partidaris del Badalona. Una vegada cridà amb veu estentòrea: —"Brutus"! "Brutus"! Li heu fet mal igual que al Serracant el dia de Les Corts!

—Que porteu el Pathé-Baby?—

Li digué un barcelonista fixant-li amb indignació la seva mirada. (Reclam gratuït.)

Sembla que diumenge vinent, després del partit Barcelona-Espanyol, l'equip blau-grana serà proclamat oficialment campió de Catalunya al mateix camp de les Corts i li serà lliurada la Copa que a hores d'ara ja té guanyada i reguanyada.

Així dona gust jugar partits de campionat amb l'eterno rival. Passi el que passi, el Barcelona sap que ha de guanyar...

L'Iborra, ahir, al camp del Badalona, exhibia un formós jersel, color verd ampolla, que era una delícia. Era un verd que es confonia amb l'herba del camp—com si diguéssim un "verd" gason, vaja!

Resulta, però, que Iborra no és precisament alt — si li diguéssim menut potser s'enfadaria — i a conseqüència d'això era que quan deturava la pilota, aquesta donava la impressió que sortia de dessota terra.

—Sembla talment un cuc— apuntà un espectador.

MASSATGE BOB

Camions i Omnibus

D'OCCASIÓ

De tots preus, marques i tonatges. Provenients de canvis amb unitats de les marques

G. M. C.
BLITZ
BEDFORD

Joan Flotats

TAMARIT, 95 i 97
Telèfons 31506 i 32986

Barcelona

NEUMATICS
i BUGIES

GOOD YEAR

CASA CAUNER, Passeig de Gràcia, 93 — BARCELONA

DE VIC

Lluç, 1 - Vic, 2
Lluç era esperat a Vic amb fre-
tura i temença a la vegada; les
seves gestes anteriors han fet que
el seu nom adquirís un gran relleu
entre tots els equips catalans i que
tot hom, qui més qui menys, s'inte-
ressi pel camí que segueix. En el
partit que comentem hem pogut
presenciar un Lluç que en el partit
més plebèric ha sabut demostrar
que és té ben guanyada la fama de
que gaudia.

Al costat de Lluç un Vic, jove,
tot just ascendit a la categoria, ha
sabut donar-li plena rèplica i domi-
nar durant la major part de l'en-
contre adjudicant-se al final la vic-
tòria, que no per ésser mínima és
menys meritoria.

Transcorreguts trenta minuts del
primer temps, Mariagües Lluç a
Godax, aquest al centre, i una con-
fusió entre Baldrich i Blai fa que
Barratxina, en xutar, aïti i a l'angle,
marqui el primer gol. Seguidament
acaba la primera part amb aquest
resultat, el qual no reflecteix el de-
bit, puix que ha correspost total-
ment al Vic, que ha jugat quasi con-
tinuament al terreny de Lluç.

A la segona part el joc guanya vir-
lilitat, i en algunes ocasions arriba
la violència; en aquest temps el do-
mini ha estat més alternat i ha fet
que pogués veure algunes inter-
vencions de Baldrich molt encerta-
des; al cap de vint minuts Lluç
passa Perera, que xuta, para Floren-
cia deixant-escapar la bola, i
Perer remata a les xarxes el gol de
l'empat; 35 minuts després es pro-
duïxen uns mans d'Amat, al re-
fús; llançat el free-kick per Toll, la
profia va per marcar de cap el mi-
llor gol de la tarda.

S'han llançat en tot el partit no
recons contra l'Iluro per tres el Vic.
De l'Iluro, els millors Florença,
Mariagües i Palonerres. Pel Vic,
Baldrich a segon temps, ben ajudat per
la parella defensiva. Durant el mig
i a la davantera Besolí.

Ha tingut cura de l'arbitratge el
collegiat senyor Coll, obrant amb
regularitat, i a tota les seves ordres
els equips han format com segueix:
Iluro: Florença, Clotet, Vila, Amat,
Mariagües, S. beques, Godax, Palome-
res, Garcia, Barratxina i Collet.

Vic: Baldrich, Blai, Pujador, Gar-
cia, Duran, Ricard, Losada, Besolí,
Va, Perera i Toll—C.

DE FIGUERES

Joan Pujol guanya brillantment el
Primer Gran Premi del Club Ciclista
Figuerenc.

Tal com pronosticàvem en l'edició
anterior, el Club Ciclista Figuerenc
obtingué un sorollós èxit en ocasió de
celebrar-se a Figueres el seu primer
Gran Premi amb un recorregut total
de 66 quilòmetres, fent-se tres voltes
al recorregut Figueres, Borrassà, Or-
dis, Vilafant i Figueres.

Malgrat que els elements atmosfè-
rics no hi ajudaren (puix que quasi
durant tot el recorregut va ploure),
va constituir un èxit espectacular en
les diferents ocasions en què els cor-
redors travessaren la nostra ciutat,
ja que sempre va presenciar el seu
pas un públic nombrosíssim que amb
la seva presència encoratjà els 34
corredors que prengueren la sortida.

La cursa oferí aspectes interesan-
tíssims, sobretot a la primera volta
en què es registraren diferents ca-
lades i rebentades. Entre les prime-
res recordem les d'Hospital, Gimber-
nat i Ayats I, i entre les segones Pol
(que es veia obligat a abandonar per
manca de tubulars) i Pujol, el gu-
anyador de la cursa qui repara ràpid-
ament i atrapa els capdavanters abans
de finir la primera volta.

Les segona i tercera voltes foren
cobertes amb més rapidesa, i la d'última
finalment únicament en passar
per Vilafant.

Va establir-se la següent classifica-
ció:
Primer, Pujol, C. C. Figuerenc, 2
hores 3 minuts; segon, Coromines,
E. F. 15'; tercer, Coma, Penya
E. C. Figuerenc, 2 h. 5' 21"; cinquè,
Hosnial, id. 2 h. 6' 30"; sisè, Alsinia,
P. Bishaleu; setè, Noguera, id.; vuitè,
Anguera, id.; novè, Basses, id.;
10. Cresta, Penya E. F. 11. Juncà,
C. C. Figuerenc. 18. Feliu, de Pala-
mós, que obtingué la primera reserva
al corredor darrer classificat.

Francesc Oriol guanyà també una
prima.

Classificació per equips:
Primer, Club Ciclista Figuerenc.
Segon, Pedal Club Bishaleu.

Tercer, Penya Esprint Fort.

Celebrem que el Club Ciclista Fi-
guerenc perduri en la tasca iniciada
i considerem que si s'ho proposen des-
pertaran novament l'afició ciclista lo-
cal que en altres èpoques havia estat
molt brillant.

CORRESPONSAL

L'ESPORT A LES COMARQUES

FUTBOL "AMATEUR"

DE BLANES

Comentari a la jornada última
La U. E. Blanes, novament ha es-
tat batuda; el Popular d'Arenys ha
estat el seu guanyador, encara que per
la mínima diferència. Res no li que-
da a fer a l'equip blanes en aquest
campeonato. Ha estat una veritable de-
bacle per a l'esmentat equip aquest
campeonato.

El Tordera no va anar a Malgrat
per haver estat retirat del Campio-
nat per no haver anat a Arenys el
dia 13. En un altre lloc parlare d'a-
quest afer, ja que la culpa no és del
debil, sinó del fort, i com que en
aquest cas, era el Tordera el debil,
ha estat perjudicat.

BILLAR
I CAMPIONAT SOCIAL DEL B. C. B
Batlle a segona categoria i Casta-
nyer a tercera, són els primers cam-
pions del Billar Club Blanes.

Han acabat els campionats de se-
gona i tercera categories que amb
tant d'èxit organitzà el Billar Club
Blanes.

A la segona categoria, després d'u-
na lluita formidable entre els tres
classificats per igual nombre de punts,
Batlle, Fradera i Romans, ha donat
un guanyador magnífic: el senyor
Batlle, que ha estat el que millor pro-
medi ha fet.

A la tercera categoria, després d'u-
nes lluites asfèrriques i que han en-
tusiasmat els nombrosos espectadors,
que omplen de gom a gom els mag-
nífics locals, guanya Castanyer, que
ha portat una brillant campanya.

Classificació segona categoria:
Primer, Batlle, 12 punts, Promedi,
3'493 caramboles; segon, Romans, 12
punts, 2'699; tercer, Fradera, 12 punts,
2'247; quart, Gibernau, 6 punts, 1'943;
cinquè, Zurita, 4 punts, 1'068.

A la tercera categoria la classifica-
ció final fou:
Primer, Castanyer, 10 punts, pri-
medi, 2'021; segon, Bibiloni, 6 punts,
2'001; tercer, Bunet, 6 punts, 1'842;
quart, Pérez, 2 punts, 1'015.

Han començat els de quarta cate-
goria, que en les primeres jornades
han donat aquests resultats:

Lencia, 75 caramboles, Dellouder,
42; Batista, 75, Dellouder, 6; Abril,
61; Ayats, 75; Carretero, 4; Dellouder,
75; Batista, 62; Lencia, 75; Abril, 75;
Carretero, 71; Ayats, 25; Bravo, 75;
Dellouder, 75; Garriga, 69; Carretero,
75; Bravo, 72; Abril, 75; Bravo, 71.

Per al vinent dia 14 de novembre,
i amb motiu del repartiment de premis
del campionat d'enguany, es prepara
un grandios festival billarístic.

Els noms de Cambró, Soler, Vives,
Boill, Martínez-Sagi, Murtra i altres,
són una garantia que els aficionats
blanes fruirán d'una bona vetllada
billarística.

CORRESPONSAL

**Sobre la retirada del Tor-
dera F. C.**

UNES PARAULES DEL PRESIDENT

SENYOR FOREST

Amb motiu d'afegir el que sem-
blava un misteri: la suposada reti-
rada del Tordera F. C. del Campio-
nat de segona categoria d'enguany,
em vaig traslladar a la veïna vila
torderana a fi d'assabentar-me del
que havia ocorregut.

A l'amistat, on té instal·lat el local
social el club, vaig trobar-hi el pre-
sident, senyor Forest, i després d'ex-
plicar-li els motius de la meua visi-
ta, s'oferí generosament a aclarir els
fets, els quals posem al lluc que li
pertoca al club torderenc davant l'a-
fició tota.

Començaré així — em digné el
senyor Forest —: Després de la de-
feta soferta pels colors torderencs a
mans de la Unió Esportiva Blanes,
vam amonestar els nostres jugadors
severament per la seva pobre actua-
ció, ja que com a professionals se'ls
podia demanar més. Tinguerem pa-
raules greus, i ells al cap de tres o
quatre dies van posar-nos en comen-
çament per escrit, el que he pogut con-
provar jo mateix que no conessen
més amb ells; en total, cinc jugadors.
Després dels, per falta de feina,
deixaven la vila.

Vient-nos en un perill i en un
compromís, vam telefonar a la Fe-
deració, i vam dir al enyor Parce-
ries el cas que ens trobàvem i que
a fin de no perjudicar el Popular,
suspendguessin el partit per a cele-
brar-lo un altre dia, i així quedarem

en fer-ho. El dia 11 escriguerem al
Popular, dient-li el mateix i el que
s'havia parlat amb la Federació.

Ara bé, el mateix dia, a les nou
de la nit, la Federació ens telefonà,
dient-nos que si no teníem confir-
mació del Popular a la nostra lletra,
que ens teníem de desplaçar a aque-
lla població, i li diguerem que no
teníem més jugadors fixats i que no
ens era possible, i que el millor que
podíem fer era el que ens feren al
nostre club l'any passat, que per con-
venients del U. E. d'Arenys van
traspasar el partit a una altra data
sense el nostre consentiment, ja que
res no en sabem.

Sabem que el dia 12 el Popular, tot
i haver rebut la nostra lletra, va
posar en el local social pissarra dient
que el partit del dia 13 s'havia sus-
pes per haver-se retirat nosaltres,
la qual cosa és completament inexac-
ta, i que desdú molt de la serietat
dels senyors del Popular, i així, d'a-
questa manera, el dia 18 vam rebre
una lletra de la F. C. F. A. Comité
de Competició, en la qual ens feien
saber que no havíem presentat al
camp del Popular, i ens explicava
l'article 103 del Reglament, en el
qual diu que se'ns excludia del Cam-
pio-nat d'enguany i que també per-
drem el dipòsit de 250 pessetes que hi
havia a la Federació.

Això és tot — em digné a mabe-
ment el degà torderenc, i així ens
acomiadarem. ...

Ara jo hi fare el meu comentari
com vaig fer l'any passat amb motiu
de l'atropellament fet al Blanes.

Són lamentables aquestes fets, els
quals posem a un baix nivell un club
que volia complir i sols demanava
una prorroga d'aquell partit que ha-
via de celebrar; avisa amb l'anticipa-
ció necessària a la Federació i al
Club Popular, i així i tot ha estat
eliminat del Campionat d'enguany.

Comprenem que un Comité ha
d'esser energic, però també que ha
de fer-ho amb tothom, en tots els ca-
sos que passen i que no solament es
faci a aquells que amb molts treballs
poden viure.

Després dels sacrificis que el Tor-
dera feu per formar un equip, per
recollir unes pessetes per al dipòsit,
per un fet en el qual posà tota la
seva fe, ha perdut tot el que hi ha-
via posat.

«Es aquesta la manera de fomen-
tar l'esport?»

«Es aquesta la manera de fer que
els cercles polítics pugin?»

Ara l'afició decidirà.

Joan Romans Riera

A OLOT

Olot F. C. 2; F. C. Manlleu, 5
Resultat sorprenent d'aquest par-
tit! L'Olot ha perdut un encontre
que ja tenia mig guanyat, ja que als
deu minuts de joc ja tenia els dos
gols a favor seu, i l'equip carbu-
ra va d'alta manera, que el Manlleu
va veia apurat a la defensiva.

La reacció del Manlleu es deu al
defensa Olot Rouse, capità d'equip,
que a la seva dolentíssima actuació
des del començament de l'encontre,
ha tingut la desgracia de restar-se,
la qual cosa feu que el Manlleu tro-
bés el forat per a marcar el primer
gol a les darreries del primer temps.

Repres el joc, l'Olot s'arreglaren
de la mateixa manera i el Manlleu
va a marcar pel costat de Rouse, qui
solament fa número al camp i no vol
cedir el seu lloc a cap company.

Després d'aquest gol ha vingut el
desfiançament complet de l'Olot, i
malgrat la bona voluntat de la da-
vantera per a superar-se no ha po-
gut fer res de bon, ja que el seu mig
centre que havia començat bé, ha
acabat pitjor, la qual cosa feu que
la defensa i atac quedessin del tot
desamparats, i el Manlleu es can-
sà de fer posar en joc a Boix, que ha
tingut una tarda excel·lent, i gràcies
a ell el resultat no ha arribat a la
dotzena.

El Manlleu ha trobat en el segon
temps ben planera la victòria, i pot
molt bé dir que els dos punts els hi
ha facilitat el capità de l'Olot amb
el seu poc tacte en controlar la fal-
lida de l'equip de la qual ell era el
més responsable.

En iniciar la partida la pluja ho
ha fet tan bé, que s'han anat inten-
sificant d'aïtal manera, que després
del primer gol de l'Olot, l'àrbitre, sen-
sar-se consultat els capitans, ha sus-
pes el partit.

Deu minuts més tard es representa
el joc amb una pluja més petita, que
no ha minvat i si crescut en certs
moments durant l'encontre, i degut
a la qual cosa quedà un terreny fan-
gós i relliscadís.

A les ordres d'Oriol, el qual ha sor-
tit molt deficientment del seu càr-
rec, els equips s'han arreglat de la
següent manera:

Olot F. C.: Boix, Rouse, Gala, Au-
rell, Garcia, Camell, Piana, Haro,
Mayol, Valentí i Cervantes.

Manlleu F. C.: Vila, Gómez, Pla,
Vela, Jaumira, Novoa, Riera, Pla,
Emilio i Serrallonga.

Corresponsal

DE TORTOSA

Pertusa F. C. 3 - Ulldecona, 1
El diumenge passat es jugà al
camp del Raval un diuègum-ne par-
tit de futbol entre els propietaris
del Terreny, Pertusa F. C., i el ti-
tular d'Ulldecona. Hem de fer notar
amb tot el nostre sentiment que el
Pertusa sembla travessar una forta
desmoralització o un fort descens en
els seus jugadors, ja que no és el
potent que d'altres temporades.

L'Ulldecona, pobre, tampoc ja no
és ni ombra del cèlebre campió co-
marcal dels anys 1931-32, en què era
el "papu" dels altres equips i el més
solicitat per anar a exhibir el seu
primorós joc per tots els camps de
la comarca del baix Ebre.

El partit en el mateix no donà
prou tema per tirar endavant, en-
cara els fem un gran ajut en no
comentar res i solament limitar-nos
a donar el resultat, que fou de 3 a 1
a favor dels locals. L'àrbitre, un xic
parcial, tirant a favor dels de casa.

J. Sánchez

DE PALMA DE MALLORCA

El campionat regional de futbol
Aquesta competició oficial es va
desenrotllant amb normalitat i ga-
rebre sense que es pugui encara pro-
nunciar els llocs de la classificació.

Els cinc equips que hi participen ja
han fet el seu debut, i rest del dar-
rer joc, que hom creu que serà per al
Mediterrani, els altres queden
impossibles de sobre o pensar quin
ha de tenir èxit, per tots desitjats.

L'onze degà, el Mallorca, que ha fet
bones adquisicions recentment, si
bé sols ha jugat dos encontres, en-
cara no ha donat a comprendre la
seva forma, puix que en el primer
no tingué enemic seriós i la seva
victòria, encara que sorollosa, no
tingué mèrit; en el segon aconseguí
sortir victorios davant l'Atletic per
petit avantatge (2 a 1), i es consi-
derava per endavant que la victòria
havia d'esser més grossa.

L'actual campió, "Constanci", so-
lament ha jugat un encontre en
camp contrari, i fou vençut per tres
a un; cal, doncs, que el veïem en
altres partits i ens demostrí la for-
ma arreglant les noves i potents
adquisicions. Hom el considera per
a aquest campionat fora del títol
que ostenta fa tres temporades.

El Balears, actual sotscampió, ha
jugat dos encontres, dels quals ha
resultat vencedor; el primer, de mol-
ta facilitat, i el segon, quelcom difi-
cil; també compta amb nous ele-
ments que poden donar seriosos dis-
tintos a tots els seus contrincants.

A l'Atletic si que pot considerar-
se com a temible, ja que en l'últim
partit jugat davant el Mallorca cau-
sà boníssima impressió en ésser ven-
çut per la mínima diferència. Tam-
bé disposa de nous elements.

I hem deixat per final d'aquesta
crònica el Mediterrani, un onze
que l'any anterior feu passar males
estones a tots els mateixos d'enguany,
però que ara es troba en molt baixa
forma; prova d'això, les dues de-
fetes sofertes en els dos partits ju-
gats, encalçant els gols en cada un,
per dos a favor seu.

Després del que deixem dit hom
pot formar-se una lleugera idea de
com es troben els equips mallor-
ques dins del campionat, res del
sucess, però, ha fet que l'afició de-
calgut, ans al contrari, en cada luita
es registra un ple al camp de
joc. S'esperen, però, amb gran ex-
pectació les topades dels eterns ri-
vals Mallorca i Balears, que sempre
han figurat en la màxima emoció
dels aficionats. Això no vol dir que
jugant el Constanci amb els altres
equips participants no es quedin
bastants satisfets els aficionats; i
que també els camps són extraordi-
nàriament concorreguts.

La puntuació actual és la se-
güent:

Balears i Mallorca, dos partits i
4 punts; Constanci i Athletic, un
partit jugat i cap punt; i Mediter-
ranean, dos partits jugats i cap punt.

A la segona categoria, que es juga
cada dissabte, també acut nombros
public als camps, i se troben ara
els equips prou igualats. Com qu-
són molt nombrosos entre els de
Palma i els dels pobles, no farem
comentaris referents al seu campio-
nat, perquè hauríem d'allargar mas-
sa aquesta crònica. Les farem quan
hagi terminat la primera volta, que
no ha de tardar moltes setmanes.

Joan Móra

DE LES BORGES BLANQUES

A. E. de Lleida, 1 - F. C. Borges, 3
De sortida avança l'equip local, i
porta la pilota fins a la porteria
d'Herrera, el qual entra en acció i
allunya el perill. Tot seguit contra-
ataca el Lleida, i en diverses opor-
tunitats aconseguí posar en joc el
porter local, però aquest, ben col-
locat, aclareix les situacions compro-
mesades davant la seva protería. Po-
després el joc s'estaciona al mig
del camp, degut a la gran actuació
d'ambdues línies defensives, que ta-
llen totes les avançades dels davan-
ters. Malgrat això, però, l'ala dreta
del Borges aconseguí escapar-se
amb la pilota, i es produïren algu-
nes jugades consecutives i confuses
davant la porta defensada per Her-
rera, el qual, malgrat els seus es-
forços i la de la defensa, no pot evi-
tar que la pilota aconseguí el pri-
mer gol per als locals en remanar
la pilota recollida d'un jugador fo-
rà. Anotem, també, diverses avan-
çades de Lleida, que s'empren a fons
per tal de cercar l'empat, ja la qual
cosa aconseguí Roses, d'un cop de
cap magnífic, quan mancaven
pocs minuts per acabar el primer
temps.

Es repren el joc i de bon principi
veiem una forta pressió dels locals,
que es llancen a l'atac amb molt
d'entusiasme en recer del gol de
la victòria; després d'algunes passa-
des i combinacions precises de Li-
guna, Belart i Ferrer i Bafet, mal-
passada rebuda de Miquel, marca el
segon gol del Borges.

Continua el domini local i es re-
gistren altres jugades d'interès, sen-
se resultat; és executat per Ferran
un penalty contra el Lleida per fal-
ta comesa dins l'àrea, i Herrera,
amb dificultat, detura.

La resta de la partida és jugada
gairebé en el terreny del Lleida, lle-
vat d'alguns avanços de la davan-
tera d'aquest. Per nerviosisme i
manca de decisió en el xut es per-
den altres jugades del Borges. Dar-
rerament els locals marquen l'ur
tercer gol, per mitjà de Mir I, en
rematar una passada de Belart I.

A les ordres de l'àrbitre senyor
Salvo, els equips s'arreglaren així:
A. E. de Lleida: Herrera, Rodés,
Meler, Roses, Llenes, Mateu, Ros,
Jover, Bonet, Llanes i Jove (M.).
F. C. Borges: Albites, Ferran, Fer-
rer, Garsaball, Ferrer, Rius, Baget,
Belart I, Llaguna, Mir I i Miquel.

CORRESPONSAL

DE SOLSONA

C. d'E. Solsona, 5 C. d'E. Manresa, 1

Malgrat el temps que feia, car
durant tot el partit, caueren go-
tes el públic assistí en gran nom-
bre al camp, i no sortí pas defrau-
data. Al cap de dos minuts de co-
mençada la lluita els locals s'apun-
ten el primer gol de la tarda, per
mitjà de Caelles II. Se centra la
pilota, i després d'una combinació
de Xandri I i Caelles II, aquest cen-
tra; Riard remata de cap, i marca
el segon; encara duraven els aplau-
diments que Mossa I, qui introduïa
la pilota a la porta per tercera ve-
gada. Els manresans es refan una
mica, i aguanten aquest score fins
al cap de vint-i-sis minuts, que de
nou marca Riard d'un xut fantàs-
tic. Fins a l'acabament de la pri-
mera part, és un complet domini
dels locals.

A la segona part surten els vi-
sitants disposats a millorar el mar-
cador, però la magnífica tasca dels
mitjos i defenses locals fan impos-
sible de poder xutar; malgrat això,
encara Farràs i Segura, del Man-
resa, llancen dos xuts que són de-
fesos impecablement per Oliveres,
fins que Sisto I es veu obligat a
retirar-se, degut a una topada, i el
Manresa aprofità l'ocasió per em-
prar-se més a fons, i fruit d'això
fou l'únic gol. Entretant reapareix
el nostre mig-centre, i els visitants
de cedir còrner; es llança per
Caelles II, i Xandri I marca el
cinquè i darrer gol de la tarda.

Dels locals sobresortiren a la
primera part Sisto I, Riard i Cae-
lles II, i a la segona Oliveres, Fer-
rer i Riard.

Dels visitants sobresortiren el
mig-centre i la defensa esquerra.
L'arbitratge, a càrrec del col-
legiat senyor Caltús, regular.

J. M. R.

DE VILANOVA I LA GELTRU

F. C. Catalunya (Vilanova), 4 C. E. Vendrell, 0

En el primer temps els dos adver-
saris realitzaren un joc molt dispu-
tat, veient-se continuament en perill
els dos marcs. El porter del Vendrell,
Vidal, es distingí força, en deturar
moltes pilotes que es dirigien al seu
marc. El Catalunya s'apunat el seu
primer gol per mitjà de Carbonell II.
En canvi el segon temps fou molt di-
ferent a l'anterior. En reprendre la
partida, anotem que el Vendrell, per
la poca resistència dels seus elements
es veu embolletat. En el transcurs
d'aquest temps hom encara creia que
l'encontre resultaria un empat, o bé
una victòria favorable al Vendrell,
degut a la magnífica forma com es
defensa. Però el Catalunya, més
resistent, i amb gran entusiasme en
els seus rengles, va augmentar el tan-
teig. Es produí un gol d'Espinazo,
el porter foraster, que es troba davant
d'un grup de jugadors que no li per-
metien veure la pilota, que entra al
marc. Al cap de poca estona, el da-
vanter centre Hernan, d'un bon xut a
l'angle obté el tercer gol. I l'altre gol,
obra d'Espinazo, aquest trobant-se
davant mateix de la porta, dona un
cop de cap, sense intenció, i la pil-
la passa casualment per sobre del
porter, i és el quart gol, que assegu-
ra la completa victòria del Catalunya.

L'àrbitre col·legiat senyor Peris,
renglerà els equips de la següent ma-
nera:

F. C. Catalunya: Raldiris, Callo,
Guillamón, Carbonell II, Domingo,
Baiges, Vernis, Carbonell II, Hernan,
Espinazo i Torres.

C. E. Vendrell: Vidal, Llagostera,
Domingo, Manyer, Gidell, Martorell,
Guinovart, Salvó, Colet, Díez i Nin.
Hi assistí molt de públic.

S. MORERA

DE VALLS

Valls A. C., 4; F. C. Vilafraça, 2

Corresponsal al Campionat de Ca-
talunya de segona categoria es jugà
aquest partit en el qual el Valls acon-
seguí la primera victòria en aquest
Campionat.

De bon començament hom veié el
partit amb els mateixos característi-
ques que els altres anteriors, però es
veié també un xic més d'efectivitat
en la davantera, que ben aviat acon-
seguí el primer gol. Lluny de desani-
mar-se els visitants, es llançaren a
l'atac, i amb tal èxit, que ben aviat
aconseguiren l'empat amb el corres-
ponent descens de jugadors i públic
vallenc.

Comarques

CIUTADANIA

DE LA BISBAL

Remarques

Faia temps que no parlàvem de aquest lloc d'afers polítics. Faia temps que preferíem anar esperant a haver de supeditar-nos a un llaç vermell. Mentrestant s'anaven coventant les persones, es definien les actituds, quèien les careres i hom apareixia despullat de tot allò artificial, tal com era. Els fets s'havien precipitat. D'un ridícul s'ha anat a l'altre. I allò que en diuen ideals quedava més rebregat que el cos d'una pobra aventurera de la vida... Avui, traïem el cap per aquesta finestra per fer uns remarques. Si volem ser cruentes, plenes d'acidesa, destijoses de fer sang. Si volem ser bonics, però aquí no hi ha difamacions covardes ni vilenes encobertes. Cara a cara, noblement, tot pot dir-se i s'ha de dir. Nosaltres, al llarg de les nostres palestres, sempre ho hem fet així. Cosa que no podem dir moltes animes que constantment es decaten en la pestilència del fangussar de la calumnia i la mentida...

Era un jorn d'octubre de l'any passat. Uns homes — la majoria consistorial d'Esquerra Republicana — anaren a la presó destituts de llurs carres. Hi havia una minoria els components de la qual es vanavan d'un catalanisme íntegre, que res ni ningú arronçava. I aquells catalanistes, que de tant que ho eren trobaven que els altres mai no arribarien enlloc, amb el mateix cervellisme que un gos llepa les plantes de l'amo, s'ajupien amb un goig immens. A la fi la màxima il·lusió era aconseguir. El que no els hi atorga el poble els ho donava un militar. Mentrestant, a la caserna d'artilleria de Girona hi havia destingut l'ajuntament popular i se li comunicava l'obertura d'un procés.

Un altre dia es felen retirar les banderes catalanes que onejaven amb motiu de l'aniversari de l'adveniment de la primera República. I poc dies més tard es posaren cíviques traves a la celebració d'una conferència cultural a càrrec d'un home de l'autoritat i el prestigi del doctor Pere Bosch Gimpera. No parlem de la llei del 2 de gener, de l'envestida brutal contra la Universitat Autònoma, de l'odi i la tasca desplegada contra la cultura catalana, del Parlament i els Grups Escolars convertits en casernes per als guàrdies d'assalt. No cal dir que aquells homes tan catalanistes, en lloc d'anar-se'n, com per dignitat havien de fer, s'arraparen més fort als escons.

Ha estat la tasca de la Gestora una cosa grotesca. Grotesca en el més ampli sentit del mot. Hom, però s'ha pres les coses en el sentit millor que s'ho podia prendre: donant pas a la facècia. I gairebé sempre, quan s'esmenta un exemple xiró, sorgeix algú de la Gestora.

Han tingut pès d'una autoritat suprema. Un dels fets que impedia la publicació, en un programa de festes, d'un article que parlava de la Bisbal i dels bisbalencs. Però altres d'una covardia il·limitada, absoluta. Total. Per exemple, el gestor gros va autoritzar determinat acte. Però aquest acte fou suspès, sota ordres rigorosíssimes, per una altra autoritat. Naturalment, el senyor Feixu tampoc no va dimidir. Sempre al servei de la Bisbal i de Catalunya!

S'ha parlat d'odis. L'altre dia va parlar-ne un senyor que tragué la bills de de llarg temps portava dintre. S'ha parlat d'odis, i precisament els que n'han parlat són els primers fomentadors. Des de llur premsa, quan saben que ningú no podria contestar-los, insultaven i mentien de la pitjor manera, d'una manera que posa en entredit la decència de les persones. Delataven i mentien d'una falsedat, vergonyosa, denigrant. I sobretot, covardia. Que no es parli d'odis. Potser si que a mesura de parlar-los, aquests odis creats per ells mateixos, esclataran. I sobretot que no en parli aquell senyor que suava, des d'una tituna, insultava de la forma més groguera i baixa de tot, talment un envergum o una dama histèrica, qui sap que, momentàniament, no pot contestar-los.

Després de tot, ha estat profitósíssima aquesta època d'imperi del xovinisme, la cursileria i la incapacitat. Hem conegut tanta gent, hem tants espectacles d'un grotesc tan pujat de tot, hem constatat fins on arriba la dignitat de molta gent, que s'han tret ensenyances profitosíssimes. S'ha parlat molt. Ha parlat tothom. Però els qui hem de parlar no ho hem fet. Ja vindrà l'hora que es parlarà de tot. I es posaran de relleu tantes coses i sortiran a la superfície tantes actes...

Remarques, aquestes, que podrien ésser ampliades, molt ampliades. Si ens proposéssim escriure tot el que hem vist, tot el que ha passat, totes les ridiculeses — per no dir una altra cosa — en que s'ha incorregut, que tindriem feina molt llarga. Aquestes notes, però, ens semblen suficients per a donar una idea global d'allò que ens proposàvem.

Remarques que no diuen pas, encara, tot allò que voldríem. Tot allò que voldríem dir. Ja vindrà — que

arriba amb passes de gegant—l'hora. Recordeu la dictadura? Semblaven omnipotents i caigueren enmig del ridícul i la incapacitat. A aquests els és reservada la mateixa fi. Que s'aprofitin, ara que hi són!... VIGO

D'ARLES

Les fulles van caient suau, mansament...

Per les carreteres, pels carrers, pels cafès, per les esglésies... Es a dir, en tots els llocs públics. Som a l'octubre. És la tardor... S'aproxima l'hivern.

Aquests dies, i en aquest mai prou lloable i paradisiàcia població, hom s'interessa perquè la caiguda de la "fullaraca" sigui el més profusa possible. Aquestes fulles de branques distintes i voltejades per diferents vents, no obstant, provenen d'un mateix arbre genealògic. Totes amb el mateix estigma materialitat per una antiquada rancor i sense cap norma de novetat... Hom, curios, ha col·lit unes fulles de les "calgudes" i en contemplar-les no ha pogut menys que recordar l'Època Medieval, tan romàntica com inquisitorial i plena de "santa" innocència "secular-scolorum".

Època feliç aquella! Temps llunyans i enyorats. Per què no tornar-hi? No és per manca d'esforços ni profícies. Però... llàstima! For de crancs són pocs els que volen caminar a reculons...

Per això aquestes fulles cauen i van caient, perquè és l'octubre; perquè és la tardor, perquè s'acosta l'hivern. I perquè després vindrà de nou la primavera portant fulles noves i tendres als nombrosos branquers. Més plenes de vida; més plenes de llum i vibrants d'optimisme a ple aire lliure.

Que vinguin fulles noves i que ens portin idees sanes, germanívols i culturals, lliures de fanatismes rancs i prejudicis morals.

No cal amagar-se darrera la matèria per a propagar l'espiritualitat...

Mentrestant les fulles van caient suauement, mansament. És la tardor.

DE LLINARS DEL VALLES

APOLITICISME? SECTARISME!

Tenim aquí un il·lustre vicari, que amb un refinament hipòcrita ha anat enfilar-se pels camins de l'excelsitud cristiana, i amb una habilitat poc comuna i molt sospitosa s'havia llançat a la caça d'inicuits tractant de persuadir-nos que sota l'habit de clergue no hi havia cap passió política. Defugint la perspicàcia esquerrana, no sols la convicció sinó el contacte, ha pensat segurament que la tasca de fer proselitisme donaria migra fruit a les seves ambicions, i ha decidit canviar el rumb. Però, quina no seria la nostra sorpresa en saber que una recent oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat. La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

La passió és mala consellera, i ens diuen que el feu utilitzar un lèxic impropri d'una persona ponderada, proferint unes amenaces que si es complien entelarien la nostra perspectiva electoral, i la lluita de principis que ha de servir de base de propaganda seria substituïda per una cruenta oportunitat que li brindà l'ocasió de fer un discurs servís per posar a prova amb tot l'abrandament que el caracteritza el seu odi al partit d'esquerra de la localitat.

Els esports

La reaparició de Ramon Barbens. — Paulino, optimista i xerraire com sempre. — Les facècies del campió mundial de la I. B. U. — Aquelles «velles glòries»

BARBENS

voler-lo presentar com a l'home indicadíssim per a succeir a Gironès en el campionat peninsular dels plomes. No s'hi han playunt esforços: gaselles, cròniques, comentaris, fins i tot hi han intervingut els corresponents barcelonins de dos diaris de París: *L'Intransigent* i *Paris-Soir*, els quals corresponents han coincidit, si no en apreciar que la reaparició de Barbens ha de donar dies de glòria a la boxa catalana, en una cosa molt semblant.

I bé: nosaltres, modestament, ens permetem ophar que no és precisament Barbens l'home que pot tornar la boxa a aquella esplendor d'antany. Ramon Barbens no és cap xicot jove, davant el qual s'obri un gran esdevenidor pugilístic, i amb aquella seva manera de combatre tan efectiva, però tan poc grata a la vista, no és possible que els aficionats a la boxa-espectacle, que a fi de comptes són els que fan possibles els combats de gran envergadura, se sentin atrets per les excel·lències de l'esport dels punys i vagin a remolc de Ramon Barbens, com un temps hi anaven de Josep Gironès.

La Paulino Uzcudun ja ha marxat cap a Nova York, on se celebrará, definitivament el dia 3 de desembre, el seu combat amb Joe Louis. Paulino, optimista com sempre, se n'ha anat encantat d'haver signat aquest contracte que li permetrà recollir uns quants milers de dòlars més. I ha manifestat — no podia ésser altrament — que el film Baer-Louis, que comentàvem en aquestes columnes fa quinze dies, ha permès descobrir el punt fosc del nou astre negre, el qual confia batre clarament, per a acabar-se després a Braddock i etc. etc. Paulino, doncs, que fa vuit dies nòmés de la caixa segura que acabaria el combat, però que és feliç perquè ha perdut, ja ha canviat de parer, i ara confia cegament en el triomf.

Seria curiós saber Joe Louis de tot això que en pensa.

Es van sabent coses noves referents al combat que Pierre Charles i Georges Godfrey disputaren per al campionat del món (1) de totes les categories, i que, com és sabut, guanyà inesperadament el negre. Un col·lega ha explicat que l'organitzador de la reunió, que era el propi manager de Pierre Charles, i el negre Godfrey, havien convingut, en un contracte privat, que Godfrey no cobraria cap retribució monetària sortia guanyador de la lluita, però que a l'hora de pujar al ring Godfrey no s'admeté de raons, i va voler quaranta mil francs per endavant, circumstància que motivà aquell retard d'una hora en la celebració del combat, que els nostres lectors ja coneixen. Després de proclamar campió del món, i malgrat el contracte privat, Godfrey sembla disposat a no deixar que l'organitzador es faci ric a les seves costelles, i vol de totes passades que se li abonin els trenta-cinc mil francs que manquen de la quantitat que marca el contracte oficial, que a fi de comptes és l'únic que té valor.

La I. B. U. haurà acabat de veure el ridícul que ha fet, i és d'esperar que si en aquell organisme hi resta una mica de sentit comú, cosa que no deixa d'ésser un xic aventurat suposar, tornará del seu acord, anul·larà el títol de Godfrey, i tot plegat li servirà d'experiència per a una altra vegada que li vinguin temptacions de ficar-se en llibres de cavalleria.

Renunciem a parlar de l'espectacle que van donar al Price alguns elements dels que s'anomenaven ells mateixos «velles glòries del ring», lamentant, nòmés, que la bona voluntat d'uns quants topes amb la incultura d'uns quants altres, que malogrà un acte que per la seva finalitat s'havia fet simpàtic a tothom.

QUENSBERRY

A PROFIT DE GASPAR GARRIGA

Un gran festival benèfic per al dia 6 de novembre

Els actius elements del Casal Barcelonista, ens comuniquen que ja tenen molt avançats els treballs d'organització del gran festival que a profit del fervent barcelonista Gaspar Garriga, ha de tenir lloc el vinent dia 6 de novembre, en un dels principals teatres de la nostra ciutat. Gaspar Garriga tingué la dissort que un canvió li arrenqués per complet el braç esquerre, quan es dirigia a Girona a presenciar el partit Girona-Barcelona.

Els jugadors barcelonistes han volgut contribuir tots al festival, el «clou» del qual serà la representació de l'obra *L'honor del barri*, original de Valenti Castany, i que fou estrenada al teatre Novetats, fa sis anys, en un festival benèfic. Aleshores prengueren part en la interpretació de l'obra els populars jugadors Samitier, Zamora, Plera, Coss, Perera, Alcoriza, entre altres. Aquesta vegada figuraran en el repartiment Iborra, Zabala, Pedrol Bardina, Berkessy, Balmanya.

Com hem dit, aquesta obra serà el pinyol del programa, però cal esmentar que els organitzadors compten amb l'ofertament desinteressat de l'orquestra Demons Jazz, del pianista Antoni Matas, del cantant Pau Herógenes, entre altres, i també que també es parla de Maria Espinal i del pianista Corma.

En resum, serà un acte de gran envergadura, l'èxit del qual es pot donar per descomptat per la seva finalitat benèfica i també perquè existeix el propi desig de fer que sigui un homenatge als jugadors del Barcelona que ja hauran estat proclamats campions de Catalunya d'enguany.

WANDERER
6 CIL. 15 HP.
L'Automòbil de qualitat

AUTO UNION

Automòviles, S. A.
Còrsega, núms. 302 - 304

Vantolrà, Raich, Escolà, Fernández, Munillo i altres barcelonistes; els gironins Ramon i Castiella; i els sabadellençs Perera i Gual. De més a més, en representació del Club de Natació Barcelona hi prendran part la senyora Carme Soriano i els campions Bruil i Sabata. I encara el tenista, el boxador Gironès i el jugador de l'obra, el popular humorista Valenti Castany.

El Centre República Federal Adriànic té la Junta Directiva que antem: President, Josep Virgili; vice-president, Josep Marçà; secretari, Josep Jofre; tresorer, Josep Oller; comptador, Joan Damia; vocals: Josep Estrems, Josep Navarro, Josep Paliol i Joan Sagüés. El Comitè Polític l'integren Joan Damia i Josep Paliol. Delegats a la Comarca del Partit, Josep Manyà i Josep Navarro.

La setmana pròxima ja donarem més detalls.

BASKET-BALL

Acabat el Torneig de Promoció dona un empat dels tres participants

Ahir, al terreny de joc de l'A. B. Juniors de L'Hospitalet tingué lloc el dotze minuts que restaven del partit corresponent entre la U. C. de J. i la U. C. Manresana.

Sota les ordres del col·legiat senyor Ponç s'arreglaren els equips així: U. C. de J.: Querol, Quiles, Cirma, Bayraguet i Garcia.

Unió Manresana: Admetlla, Garcia, Soler, Garcia i Montagut.

Completats les disposicions assenyalades en el fall de la «federació» catalana, transcorregueren els dotze minuts de joc amb un lleuger domini manresà i sense cap jugada digna d'esmentar i finalitzà amb el marcador favorable a la Unió Manresa per 6 a 3. Hi assistí públic en escassa quantitat.

Acabat, doncs, el torneig promocional queden els tres clubs participants empatats a dos punts: Unió Manresana de Joves, Unió Manresana i A. B. Juniors.

Caldrà esperar novament els tres partits per tal que la classificació final ens assenyalí els dos clubs que han d'ascendir a la primera categoria.

ELS PARTITS AMISTOSOS D'AHIR
Llaüt, 37-F. C. Martinec, 16 (primers equips).

U. S. Cornella, 15-Unió Manresana, 32 (segons equips).

U. S. Cornella, 17-Unió Manresana, 28 (primers equips).

PULI-NET
Neteja metalls
PRODUCTE CATALA DE MAXIMA CALITAT
JOSEP VILA - BARCELONA

FUTBOL
A GRACIA

Gràcia, 3 - Gimnàstic, 0
Va vèncer l'once gracienc, per tres gols d'avantatge, però pot donar gràcies el Tarragona de no haver-ne sortit pitjor a Senasno, el qual feu una magnífica defensa del seu camp.

Banosa, el qual es mostrà en un arbitrage desorientat, arreglaria els equips de la manera següent:
Gràcia: Font, Florença, Pueyo, Diego, Martínez, Rodríguez, Lloret, Bou, Alé, Conesa i Ferrer.
Gimnàstic: Sensano, Bordes, Recasens, Aleta, Sales, Llopis, López, Lombard, Saura, Cortes i Palou.

A la primera part els locals s'imposaren i aconseguiren dominar fins al punt que després d'un piloteig Lloret centrà i Conesa va aprofitar-ho per a inaugurar el marcador. Poc a poc després una altra centrada del mateix exterior dreta, la rematà Bou a la xarxa, sense que Sensano pogués fer res per a evitar-ho.

A la segona part el porter visitant formà una actuació veritablement formidable i evità alguns gols. Cap a la mitja part Alé rematà una centrada precisa de Lloret, el qual va ésser l'ànima de l'equip.

KAOL
LIMPIA METALES
PRIMERA MARCA MUNDIAL
PRODUCTOR QUIMICA HISPANO LIEBIGER, BADALONA

A MOLLET

Mollet, 2-Vic, 1
Partit màxima emoció, molt públic, molt apassionadament, bon arbitrage a càrrec de Casals i per això protestat pels que perdien.
Equips arreglats així:
Vic: Baldrich, Blal, Piera, Garcia, Duran, Josa, Losada, Besolí, Va, Perera i Toll.
Mollet: Montferrer, Rafa, Moreno, Sanç, Jiménez, Salanguera, Pérez, Cantavell, Gonzalvo, Bayó i Bassa.

Primera part domini del Mollet, en rematar un córner primer gol fet per Solanquera, lesió de Bassas, que es retirà del camp. El Mollet juga amb deu jugadors, davantera de Vic desgraciadíssima tirant a gol.

Segona part reapareix Bassas col·loquant i ja no fa res més en tot el partit. L'extrem Pérez rep una passada del seu interior, s'interna i marca el segon gol del Mollet, que desmoralitza per complet el Vic, a l'acabament i quan manquen vuit minuts Perera marca el gol de Vic, en una escapada que agafa desprevinguts els defenses molletencs.

Porters d'ambdós equips bons, defenses regulars, mitjos de Mollet bons per aquest ordre: Salanguera, Jiménez, Sanç, davantera del Vic iolents tirant a gol, davantera de Mollet Bayó, Pérez, Gonzalvo bons, Cantavell discret. Basses lesionat com si no hi fos; en acabar el públic de Vic intenta agredir l'arbitre, però guàrdia civil i assalt dissolten grups, i demostren que no saben perdre.

Corresponsal

Llebrers

Heus ací una prova palesa de l'acolliment que el públic habitual al més antic dels nostres canòdroms ha donat a les sessions matinals en diumenges i dies festius.

La magnífica tribuna coberta del Canòdrom-Park, el mateix que els seus voltants, oferien ahir al matí aquest animadíssim aspecte que revela la foto de Berd-Buyosa.

Canòdrom-Park

Ahir al matí, el Canòdrom Park obri per segona vegada en aquesta temporada les seves portes als aficionats a les curses de llebrers.

Com el diumenge anterior, només prosa concurrència entera de gom a gom les dependències del canòdrom, segura que el programa combinat pels elements dirigents del Canòdrom Park assoliria, com així fou i com seguirà ésser, sens dubte, donat l'entusiasme i cura de sempre posats en l'organització de les curses.

El públic, força nombros, repetim, co mes pot veure per la fotografia que publiquem en aquesta mateixa secció, sortí satisfet del desenvolupament de les curses, les quals varen correspondre a l'interès que havien desvelat.

A la tarda també se celebrà sessió, i es donà, com de costum, un altre interessant programa.

Per al divendres vinent, diada de Tots-Sants, s'anuncien, matí i tarda, excel·lents programes de curses a base dels llebrers de millor nota que posseeix el Canòdrom Park.

Canòdrom GUINARDÓ

Curses de llebrers

Tots els dimarts i els dijous, nit, els dissabtes, tarda i nit, i els diumenges, matí i tarda

Entrada general, 0'50 ptes. - Entrada al recinte i preferència 1 pta. - Mitjans de comunicació: Autobusos Roca, sortida carrer de Pelayo - Autobusos Lesseps, Passatge de Maragall - Tramvies Horta - TAXIS COL·LECTIUS des de la Plaça de Catalunya

Kennel Club de Barcelona

Ahir se celebrà la primera reunió matinal al canòdrom del final de la Diagonal. Hi assistí nombros públic, i se serví un interessant programa. Els resultats registrats foren els següents:

MATINAL

Primera cursa, 300 metres lliures

1935 C I N E M A 1936

Reportatges cinematogràfics

«La Farándula no és una sarsuela adaptada al cinema...» ens diu Marc Redondo. «Però mereix una especial atenció la seva part musical...», en aclara Momplet

La sort ens ha protegit. Gràcies a una confidència que molt agraïm, ens fou possible saber que el divendres passat arribarien a Barcelona, on romandrien només per espai d'unes quantes hores, Marc Redondo, el simpàtic cantant, i el seu inseparable company Antoni Palacios.

Calla, doncs, que ens concedís una entrevista durant la seva curta estada entre nosaltres, en la qual ens donés les seves impressions sobre la propera pel·lícula.

Marc Redondo, Amàlia de Isaura, Pilar Torres, Antoni Palacios i Josep Baviera. Qualsevol d'ells pot ésser el principal protagonista d'una producció espanyola.

Cinc famosos compositors espanyols garanteixen amb llur signatura prestigiosa la qualitat musical d'aquest gran film. Pau Lluís, Francesc Alonso, Josep Forns, Pasqual Godés i R. Martínez Valls són els elegits per a prestar llur col·laboració artística musical per a aquesta cinta, que

nyol contra la guerra, realitzat amb valentia i encertament.

Al domicili de Marc Redondo es van reunir per a signar el contracte definitiu, el nou productor Anoní Lasierra, Anoní Momplet, Josep Baviera, Pasqual Godés i Anoní Palacios. Amb aquest motiu celebraren l'arribada de Redondo i Palacios.

Malgrat el caire íntim de l'acte, ens fou permès d'obtenir unes frases de Marc Redondo, que considerem d'interès per als nostres lectors, així com també alguns comentaris que ens féu personalment el nostre bon amic Momplet.

«La Farándula» no sóc jo solament el que haig de lluir en primer lloc—advertix Redondo de bones a primeres—. S'ha de tenir molt present que amb mi treballaran artistes la categoria i els noms dels quals mereixen que no hi hagin preferències ni predileccions per a ningú. Això és, una de les bones qualitats del cinema: que tots puguin cooperar

Pels cinemes

Breu comentari de's films que hem vist

Urquinaona presenta "El Duque de hierro"

«Wellington, el duque de hierro», la producció de Víctor Saville que Atlántic Film presenta divendres passat al Cinema Urquinaona, ve a oferir-nos els trets biogràfics més preponderants de la destacada personalitat del guanyador de la famosa batalla de Waterloo.

Com en tants altres films extrets de la història i en què altres països han pretès cantar, panegiritzar o justificar les gestes nacionals d'algunes centúries enrera, en el que ens ocupa el seu realitzador ha volgut demostrar-nos, a través de la vigorosa figura de Wellington, l'esperit pacifista dels homes que han governat els destins de la Gran Bretanya, malgrat haver hagut de recórrer a les armes per a establir aquesta pau. Per a palesar d'una manera ben evident i precisa aquests desigs, s'ha corregut al triomfador de Waterloo, el qual veiem en el seu doble aspecte de militar i d'estadista, treballant sempre per una pau que considera cent mil vegades més difícil que la pròpia guerra.

El film, ultra la seva finalitat patriòtica, tracta de reconstruir la

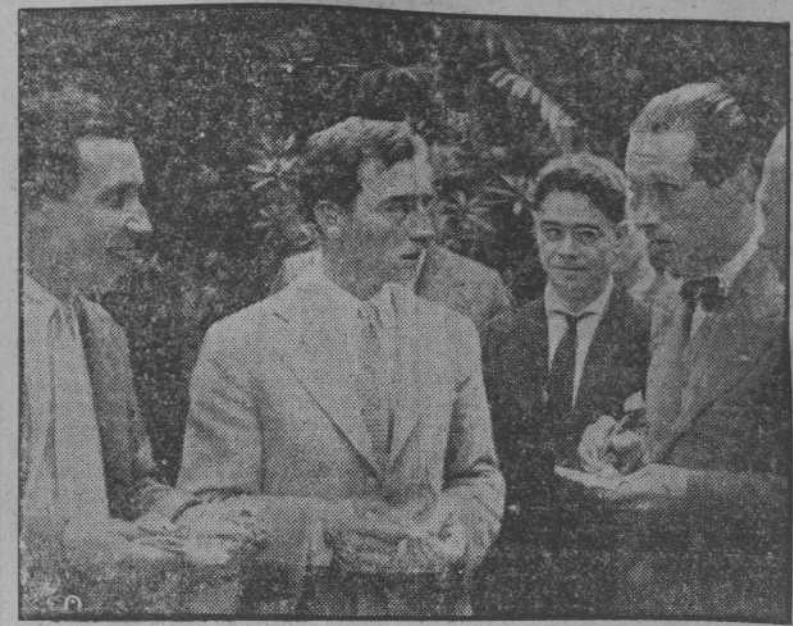
psicologia del duc de Wellington. En l'aspecte amorós, la seva figura queda un xic desfigurada degut a què les seves actituds resten a vegades confuses, fins a l'extrem que no és possible definir amb exactitud si es tracta solament d'un enamorat cerebral, puix que malgrat el seu constant interès per les dones, l'únic «fírt» que sosté en tot el film resulta un incident que gairebé només pot acceptar-se com a pretext per a la trama de la cinta.

La presentació i la fotografia, impecables. Algunes festes palatines i les escenes de la batalla de Waterloo, són realment admirables i dignes de fer-ne especial esment, particularment les primeres, que són veritables estampes animades d'aquella època.

La interpretació, en conjunt, bona. Cal reconèixer, però, que George Arliss, malgrat el seu treball perfecte, no iguala l'admirable actuació que la temporada passada li veíem realitzar en «La Casa de Rothschild».

Altres temes històrics que han estat transportats al llenguatge cinematogràfic, per no haver-se volgut seguir tan detalladament la vida del personatge central, com succeeix en la producció de referència, en què no hi ha un veritable artista. Des de «Ha entrado un fotógrafo», el seu millor film—després del que estem comentant—, no li hem vist tanta decisió i seguretat en el seu treball. Molt actor i amb gran agilitat d'expressió, dona una forta personalitat al personatge de Brick Davis.

Ann Dvorak, Margaret Lindsay i Robert Armstrong, sobretot aquest darrer, viuen el seu paper i donen caràcter a la producció.

BUSTER KEATON, en una de les seves visites a Barcelona, és interrogat pel nostre redactor

de la narració. Es precisament en aquesta rapidesa en resoldre les situacions, eliminant tot el que no s'ajusti al nervi de l'anècdota, on es pot fer el millor elogi de William Keighley, el qual, a més, ha obtingut en la direcció d'aquesta cinta una sèrie de valors de la més pura essència cinematogràfica.

James Cagney, l'afortunat interpret d'aquest film, s'ha anat obrint poc a poc les portes de la fama i en «Contra el imperio del crimen» té ocasió de valoritzar aquesta fama amb un treball intel·ligent i que palesa que en ell hi ha un veritable artista. Des de «Ha entrado un fotógrafo», el seu millor film—després del que estem comentant—, no li hem vist tanta decisió i seguretat en el seu treball. Molt actor i amb gran agilitat d'expressió, dona una forta personalitat al personatge de Brick Davis.

Ann Dvorak, Margaret Lindsay i Robert Armstrong, sobretot aquest darrer, viuen el seu paper i donen caràcter a la producció.

ASTORIA

Ràdio Films presenta «Corazones rotos», en el qual ens mostra la gran estrella Katherine Hepburn al servei d'un argument poc consistent o, millor dit, pot atractiu, el qual es fa necessari una artista del temps i flexibilitat com l'esmentada per sostenir-lo sense protesta. Altrament, es faria insuportable. Dit això, volem creure que haurem reflectit com es mereix la classificació del treball de Katherine, que avui per avui pot comptar-se amb les de primer rengle, pels seus mereixements i llum pròpia, amb la mateixa intensitat que ho pot fer una Greta o bé una Dietrich.

Així, doncs, el film, per la seva

DECIDIDAMENT al

ASTORIA
Tots els valors reunits

Un film RADIO... naturalment

valua interpretativa, és digne d'ésser vist; excel·lent-se una artista, quan tot li és favorable, és cosa fàcil; en canvi, triomfar, obtenint retenció l'atenció del públic amb un assumpte que no interessa, només és possible d'assolir-lo quan s'és una actriu d'elevada espiritualitat i veritablement intel·ligent com ho és Katherine Hepburn.

Gràcies a ella, repetim-ho, que és el tot, el film no solament és acceptat, sinó que fins és seguit amb interès.

EL MES EMOCIONANT DOCUMENT DE PROESES AVIATORIES

WALLACE BEERY en NIDO DE AGUILAS

Robert YOUNG Maureen O'SULLIVAN

TELEFONO 11392

CATALUNYA

Són tantes les projeccions que porta fets «Nobleza baturra» que ja hem perdut el compte. No obstant, podem constatar a diari que el local és ple com un ou, ço que fa que podem predir que encara n'hi ha per dies.

CAPITOL

Una veritable pluja de metralla, intrigues, cops i altres accessos us ofereix el llenç d'aquest popular cinema amb el film, que començament com es mereix en el lloc adient, «Contra el imperio del crimen».

COLISEUM

Avui, nit, i en sessió de gala, o sigui tal com es mereix ésser presentat el més recent i més gran espectacle cinematogràfic que ens ha donat l'enginyer de Cecil B. de Mille, «Las Cruzadas».

Henry Wilcoxon, l'actor anglès que en «Cleopatra», es va captar les simpaties i l'aplaudiment universal, és una altra vegada l'heroi. En un altre paper important treballa la gran actriu Loretta Young, fruitament de la qual als cims de la glòria artística ha obert exclusivament al seu extraordinari mèrit.

Cecil B. de Mille és en l'actualitat tan conegut de tot el món com qualsevol famós inventor o

Antoni Momplet llegint el guió cinematogràfic de «La farándula» a Antoni Lasierra, Godés, Marc Redondo, Antoni Palacios i Josep Baviera

cula—primera actuació de Marc per al cinema nacional—on actuen junts tots dos artistes.

Les nostres confidències eren certes; divendres, a primera hora del matí, havien arribat Marc Redondo i Antoni Palacios i es disposaven a sortir novament aquella mateixa nit per a la Illa del Repòs, on passaran uns quants dies, i a llur tornada començaran a treballar en la filmació de «La Farándula», el rodatge de la qual començarà el dia 5 de novembre vinent.

pot demostrar les possibilitats del nostre cinema quan és realitzat per veritables artistes.

L'argument, netament cinematogràfic, és d'Antoni Momplet, sota la direcció del qual es realitzarà aquesta producció. Com a ajudants tècnics, Momplet ha elegit a Juli Salvador i F. Catalán. L'adaptació literària ha estat encomanada al pulcre escriptor Valenti R. González.

Per als decorats, el pintor rebel i políglot G. Sáinz de Morales

aportant el seu màxim d'esforç per a l'èxit total.

—Bé, però tu, Marc, no neguis que tens molta il·lusió per la teva primera actuació per al cinema espanyol—afegeix dient Palacios.

—I ja ho pots ben dir-ho! Per la meua part puc dir ben alt que si fracasso no serà per manca de voluntat. Ah! No us oblideu de dir als estimats lectors de LA RAMBLA que «La farándula» no és una sarsuela adaptada al cinema; és, al contrari, un argument i guió plenament cinematogràfic i creat amb l'exclusiu fi de fer cinema...—acaba dient Marc, dirigint-se a mi.

—Però mereix especial atenció la vostra part musical—intervé Momplet—, perquè el meu criteri és que no hi ha necessitat d'abusar de la presentació de cantants com Marc Redondo per a obtenir un film musical... Segurament ja coneixereu els noms que s'han seleccionat com a mestres compositors...

—Efectivament—ens diu Godés—, quan em feren l'encàrrec d'aconseguir l'autorització dels meus companys per a compondre la música d'una sola producció espanyola i em van donar els cinc noms, vaig creure de primer moment que li hauria hagut un error i quasi dubtava de sortir-ne airos del meu comés; però després, gràcies a les àmplies atribucions que em va concedir l'amic Nasierri, vaig aconseguir la signatura de tots... És, en veritat, un cas excepcional... Cinc músics en una sola pel·lícula...—acaba dient Godés.

—Nosaltres no volem dir res—exclama Palacios—, perquè ja veureu com després ens faran una intervenció per a nosaltres sols—afegeix adreçant-se al ben plantat galant Josep Baviera, que somriu davant la broma del seu company.

—Ha estat una veritable llàstima que avui no es trobessin també a Barcelona Amàlia d'Isaura i Pilar Torres per a poder festejar degudament tots junts aquesta primera reunió dels que anem a començar, camí endavant amb «La farándula».

Efectivament, ja es pot dir amb satisfacció, per l'èxit que innegablement l'espera... Cap endavant va «La farándula»...

T. CAMPS I SIMILS

SAVOY
LAS ULTIMAS NOTICIAS DEL MUNDO
AVUI, CANVI DE PROGRAMA
NOTICIAIS: Luce, France, Actualitats, Fox Movietone
Extensa i detallada
INFORMACIO ITALO-ETIOP
Un documental únic de profunda emoció, bellesa i art
SIMBOLS ETERNES
LES CATEDRALS D'ESpanya
LA SAGRADA FAMILIA

URQUINAONA
TELEFONO 25627-24973

Un film que triomfa pel seu valor artístic

George ARLISS en

EL DUQUE DE HIERRO
ATLANTIC FILMS
Els amors del polític més gran que ha conegut la Història

Capitol presenta Contra el imperio del crimen

Bill Hays, el faraó del cinema yanqui, empenys per la campanya moralitzadora aixecada fa cosa d'un any i mig als Estats Units, va haver de reformar el codi moral sota el qual es regia la indústria cinematogràfica. En aquesta reforma decretà la mort cinematogràfica del tipus ja llegendari del «gangster» americà.

Per aquesta raó des d'aleshores havien anat escassejant poc a poc els films pròpiament dits de «gangsters». En veíem pocs i aquests pocs encara eren d'abans de la reforma. Clar que no és pot evitar que de tant en tant surtin a relleu les clàssiques metralladores. Però Bill Hays no

anava en la seva ordre prohibitiva contra els «gangsters» que surten circumstancialment en mantres produccions. El nou decret anava contra el «gangster» de somriure triomfador, esportiu, ben abillat i no desproveït totalment de les maneres i sentiments del «gentleman». Contra el noi de bona família que, portat pel seu afany d'aventures i de disbauxa, feia de bandit i arribava, quan era necessari, la vida per l'honor d'una dama. Contra l'hombre somrient i optimista que entre «lucky» i «lucky» es desfeia dels seus adversaris amb el domini miraculós de la seva «parabellum». Contra aquest tipus fals i inexistent—que el mateix cinema havia creat—i que s'anava imposant en la mentalitat dels joves poc escrupolosos d'arreu del món.

I el film «Contra el imperio del crimen» ve a destruir aquesta falsa llegenda i a presentar en el seu veritable ambient als bandits professionals, desproveïts de tot sentiment honorable i mostrant-los tal com són en la realitat, veritable xacra i vergonya de la societat i de la llei.

I el film, respecte a això, és tot un discurs moralista, exent, però, de la gravidesa del to doctrinal. Ans al contrari, amb un dinamisme formidable i una concepció cinematogràfica de les més reixides que hem vist. Un film en el qual passen moltes coses, i més que passen, s'entenen per detalls precisos que enclouen tot un període de l'acció, que amb gran vivacitat anima «Contra el imperio del crimen». Una acció portada amb un tren tan fantàstic que si ens imaginem un espectador que tanqués els ulls tan sols deu segons es trobaria en obrir-los que hauria perdut el fil

Cinema Catalunya

Un títol:
Nobleza baturra

Un elogi:
4.ª SETMANA